

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการศึกษา

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ได้มีการเปลี่ยนแปลงในการบริหารงานโดยกำหนดให้มีการวางระบบการควบคุมภายในซึ่งเป็นแนวปฏิบัติตาม ระเบียบของคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ว่าด้วยการกำหนดมาตรฐานการควบคุมภายใน พ.ศ. 2544 และสอดคล้องตามแนวปฏิบัติของ COSO (The Committee of Sponsoring Organization of the Treadway Commission) ซึ่งคณะกรรมการธุรกิจเป็นส่วนหนึ่งของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จึงได้นำระบบการควบคุมภายในตามนโยบายของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่มาใช้ในการบริหารจัดการ ส่วนในด้านการควบคุมคุณภาพการศึกษา ทางคณะกรรมการธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ปฏิบัติตาม พระราชบัญญัติการศึกษา พ.ศ.2542 ที่กำหนดให้ สถาบันอุดมศึกษาทุกแห่งทุกระดับต้องมีระบบการประกันคุณภาพการศึกษา และต้องเข้ารับการตรวจสอบคุณภาพ และการประเมินคุณภาพจาก สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.)

จากแนวปฏิบัติและข้อมูลตามระบบการควบคุมภายในและการประกันคุณภาพการศึกษา มีบางส่วนที่เหมือนและแตกต่างกัน ดังนั้นผู้ศึกษาจึงสนใจในการศึกษาเปรียบเทียบการปฏิบัติงานตามระบบการควบคุมภายในกับระบบการประกันคุณภาพการศึกษา : กรณีศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เพื่อเปรียบเทียบการปฏิบัติงานตามระบบการควบคุมภายใน กับ ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ของ คณะบริหารธุรกิจ และ ทราบแนวทางในการปฏิบัติงานด้านการควบคุมภายในและการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อเป็นแนวทางในการประยุกต์ ปรับปรุงวิธีการทำงานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นไป

การศึกษาครั้งนี้เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์และการศึกษาแบบฟอร์มการดำเนินงานของทั้งสองระบบ พบว่า ระบบการควบคุมภายในรับผิดชอบโดยคณะทำงานวางระบบการควบคุมภายใน ระบบการประกันคุณภาพการศึกษามีการแต่งตั้งคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการรับผิดชอบแต่ละองค์ประกอบ โดยในการดำเนินการควบคุมภายในมี ดัชนีวัดผลการปฏิบัติงาน (Key Performance indicator: KPI) ส่วนระบบการประกันคุณภาพการศึกษามีตัวบ่งชี้คุณภาพ (Key Quality indicator: KQI)

การดำเนินงานระบบการควบคุมภายในของคณะบริหารธุรกิจแบ่งออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่

1. การควบคุมภายในด้านการจัดการ
2. การควบคุมภายในด้านงบประมาณ
3. การควบคุมภายในด้านการบริหารทรัพยากรบุคคล
4. การควบคุมภายในด้านการเงิน
5. การควบคุมภายในด้านทรัพย์สิน

โดยแต่ละด้านกำหนดให้มีการจัดทำวัตถุประสงค์ของการควบคุมภายในแต่ละด้านและจัดทำรายละเอียดดังนี้

1. สภาพแวดล้อมของการควบคุม (Control Environment)
2. การประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment)
3. กิจกรรมการควบคุม (Control Activities)
4. สารสนเทศ และการสื่อสาร (Information and Communications)
5. การติดตามและประเมินผล (Monitoring)

ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะบริหารธุรกิจ มีการดำเนินการโดยแบ่งออกเป็น 9 องค์ประกอบ ได้แก่

- องค์ประกอบที่ 1 : ปรัชญา ปณิธาน วิสัยทัศน์ ภารกิจ วัตถุประสงค์ กลยุทธ์และแผน
- องค์ประกอบที่ 2 : การเรียนการสอน
- องค์ประกอบที่ 3 : การพัฒนาและสนับสนุนนักศึกษา
- องค์ประกอบที่ 4 : การวิจัย
- องค์ประกอบที่ 5 : การบริการวิชาการแก่ชุมชน
- องค์ประกอบที่ 6 : การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
- องค์ประกอบที่ 7 : การบริหารและการจัดการ
- องค์ประกอบที่ 8 : การเงินและงบประมาณ
- องค์ประกอบที่ 9 : ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ

จากนั้นจึงเปรียบเทียบแนวทางการปฏิบัติงานของทั้งสองระบบ

สรุปผลการศึกษา จากการนำการปฏิบัติงานตามระบบการควบคุมภายใน ซึ่งมีจำนวน 117 รายการ กับ การปฏิบัติงานตามระบบการประกันคุณภาพการศึกษาซึ่งมีจำนวน 149 รายการ เมื่อเปรียบเทียบการปฏิบัติแล้วจะเห็นว่าจะสามารถแบ่งได้เป็น 3 ลักษณะ ได้แก่

- ความเหมือน หมายถึง เป็นการปฏิบัติตัวเดียวกันสามารถนำไปใช้ได้ทั้ง 2 ระบบ

- ความคล้ายคลึง หมายถึง การปฏิบัติที่บ่งบอกวัตถุประสงค์เหมือนแต่รายละเอียดใกล้เคียงกัน
- ความแตกต่าง หมายถึง การปฏิบัติของแต่ละระบบไม่สามารถใช้แทนกันได้

ตาราง 51 แสดงจำนวนรายการและร้อยละของการปฏิบัติงานตามระบบการควบคุมภายในและการประกันคุณภาพการศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ลักษณะการปฏิบัติงาน	การควบคุมภายใน		การประกันคุณภาพการศึกษา	
	จำนวนรายการ	ร้อยละ	จำนวนรายการ	ร้อยละ
1. ความเหมือน	31	26.50	31	20.80
2. ความคล้ายคลึง	47	40.17	117	78.52
3. ความแตกต่าง	39	33.33	1	0.68
รวม	117	100	149	100

การควบคุมภายในมีแนวทางการปฏิบัติงานทั้งหมดจำนวน 117 รายการ มีความเหมือนกับการประกันคุณภาพการศึกษา จำนวน 31 รายการคิดเป็น 26.50 % มีความคล้ายคลึงกับการประกันคุณภาพการศึกษาจำนวน 47 รายการคิดเป็น 40.17 % มีความแตกต่างกับการประกันคุณภาพการศึกษา จำนวน 39 รายการ คิดเป็น 33.33 %

การประกันคุณภาพศึกษามีแนวทางการปฏิบัติงานทั้งหมด 149 รายการ มีความเหมือนกับการควบคุมภายในจำนวน 31 รายการ คิดเป็น 20.80 % มีความคล้ายคลึงกับการประกันคุณภาพการศึกษา จำนวน 117 รายการ คิดเป็น 78.52 % มีความแตกต่างกับการประกันคุณภาพการศึกษา จำนวน 1 รายการ คิดเป็น 0.68 %

โดยแยกรายละเอียดของจำนวนรายการปฏิบัติได้ดังนี้

1. ด้านการจัดการ ระบบการควบคุมภายใน มีจำนวน 39 รายการ ระบบการประกันคุณภาพการศึกษามีจำนวน 84 รายการ

มีความเหมือนกันของทั้งสองระบบ จำนวน 21 รายการ และมีความคล้ายคลึงกัน โดยระบบการควบคุมภายในจำนวน 10 รายการ มีความคล้ายคลึงกับระบบการประกันคุณภาพการศึกษาจำนวน 62 รายการ คือทั้งสองระบบได้มีการกำหนดให้มีการจัดทำปรัชญา ปณิธาน วิสัยทัศน์ ภารกิจ วัตถุประสงค์ นโยบาย กลยุทธ์ และแผน ทั้งระยะสั้นระยะยาว โดยจัดทำเป็นลายลักษณ์อักษรเผยแพร่ให้ทราบทั่วกัน โครงสร้างองค์กรให้มีประสิทธิภาพและความคล่องตัวในการบริหาร

งาน มีการปฏิบัติงานตามแผน กำหนดให้มีการประเมินแผนและนำผลการประเมินมาปรับปรุง มีการจัดทำระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อใช้ในการดำเนินงาน

มีความแตกต่างกันโดย ระบบการควบคุมภายใน มีจำนวน 8 รายการ ระบบการประกันคุณภาพการศึกษามีจำนวน 1 รายการ คือการปฏิบัติงานตามระบบการควบคุมภายใน มีการกำหนดมอบหมายให้มีส่วนรับผิดชอบในการจัดทำแผนรวมและประเมินแผนของคณะ ซึ่งในระบบการประกันคุณภาพไม่ได้มีการกำหนดผู้รับผิดชอบในการประเมินแผน แต่กำหนดให้มีการประเมินแผน มีการกำหนดจัดทำและปฏิบัติตามระบบการควบคุมภายใน กำหนดหน่วยงานรับผิดชอบในการประเมินประโยชน์ของรายงานที่ประมวลจากระบบสารสนเทศเพื่อให้การรายงานตรงตามความของผู้ใช้และผู้บริหาร มีการสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน และจัดทำระบบการควบคุมทางการเงินและงบประมาณที่นอกเหนือจากระเบียบของราชการ ส่วนการปฏิบัติงานตามระบบการประกันคุณภาพการศึกษา มีจำนวน 1 รายการ คือ มีการเผยแพร่ปรัชญา ปณิธาน วิสัยทัศน์ ภารกิจ และวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยให้บุคลากรรับทราบและเข้าใจ แต่ในระบบควบคุมภายในไม่ได้กำหนดให้มีการเผยแพร่ แต่กำหนดให้แผนทุกแผนของคณะมีความสอดคล้องกับมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

2. ด้านงบประมาณ ระบบการควบคุมภายใน มีจำนวน 23 รายการ ระบบการประกันคุณภาพการศึกษามีจำนวน 16 รายการ

มีความเหมือนกันของทั้งสองระบบ จำนวน 6 รายการ และมีความคล้ายคลึงกันโดยระบบการควบคุมภายในจำนวน 6 รายการ คล้ายคลึงกับระบบการประกันคุณภาพการศึกษาจำนวน 10 รายการ คือทั้งสองระบบได้มีการกำหนดให้จัดทำแผนแสวงหารายได้ จัดสรรงบประมาณให้สอดคล้องกับแผนที่ได้กำหนดไว้ ใช้งบประมาณตามแผนที่ได้กำหนดไว้ มีการประเมินผลการใช้งบประมาณแล้วแจ้งให้ผู้เกี่ยวข้องได้ทราบ เพื่อนำผลการประเมินมาปรับปรุงต่อไป

มีความแตกต่างกันโดย ระบบการควบคุมภายใน มีจำนวน 11 รายการ ที่แตกต่างกับการประกันคุณภาพการศึกษา ที่กำหนดให้มีการแสวงหารายได้ที่ถูกต้องตามระเบียบ มีการชี้แจงถึงขั้นตอนและระเบียบการใช้งบประมาณสำหรับผู้ปฏิบัติงานและผู้บริหาร มีการวิเคราะห์ความคุ้มค่า คุ่มทุนของการแสวงหารายได้และจัดทำเป็นฐานข้อมูลเพื่อใช้ในการบริหารงานในอนาคต โดยมีการประเมินรูปแบบและประโยชน์ของรายงานงบประมาณโดยใช้การสอบถามผู้ใช้ข้อมูลโดยตรง

3. ด้านบุคลากร ระบบการควบคุมภายใน มีจำนวน 26 รายการ ระบบการประกันคุณภาพการศึกษามีจำนวน 28 รายการ

มีความเหมือนกันของทั้งสองระบบ จำนวน 3 รายการ และมีความคล้ายคลึงกันโดยระบบการควบคุมภายในจำนวน 8 รายการ คล้ายคลึงกับระบบการประกันคุณภาพการศึกษาจำนวน 25

รายการ คือทั้งสองระบบได้มีการกำหนดให้มีระเบียบและปฏิบัติตามในการรับสมัครบุคลากรทุกระดับ มีการประเมินผลการทำงานตามภาระงานของตำแหน่งโดยจัดทำเป็นลายลักษณ์อักษรแล้วแจ้งให้ผู้เกี่ยวข้องทราบเพื่อนำผลการประเมินมาปรับปรุงต่อไป

มีความแตกต่างกันโดยระบบการควบคุมภายใน มีจำนวน 15 รายการ ที่แตกต่างกับระบบการประกันคุณภาพการศึกษา คือ พิจารณาถึงความโปร่งใสในการสรรหาและคัดเลือกบุคลากร การประเมินการทำงานของบุคลากรทุกระดับ มีการประเมินความเหมาะสมของอัตรากำลัง มีการสับเปลี่ยนตำแหน่งบุคลากรให้เหมาะสม ให้โอกาสความก้าวหน้าในตำแหน่ง ปลุกจิตสำนึกให้บุคลากรมีคุณธรรมในการปฏิบัติงาน กำหนดให้ฝ่ายบริหารติดตามผลตอบข้อเรียกร้องและข้อเสนอแนะของบุคลากร จัดทำฐานข้อมูลเกี่ยวกับการจ่ายค่าตอบแทนเพื่อประโยชน์ในการบริหารงาน

4. ด้านทรัพย์สิน ระบบการควบคุมภายใน มีจำนวน 12 รายการ ระบบการประกันคุณภาพการศึกษามีจำนวน 20 รายการ

มีความเหมือนกันของทั้งสองระบบ จำนวน 1 รายการ และมีความคล้ายคลึงกันโดยระบบการควบคุมภายในจำนวน 6 รายการ คล้ายคลึงกับระบบการประกันคุณภาพการศึกษามีจำนวน 19 รายการ คือทั้งสองระบบได้มีการกำหนดให้มีทรัพย์สินในการดำเนินงานของคณะ ทั้งการเรียนการสอน การพัฒนาคุณภาพนักศึกษา การวิจัย การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การบริหารงาน การประกันคุณภาพการศึกษา ทั้งนี้ต้องมีแผนโดยดำเนินการตามแผนและประเมินในการใช้ดูแลบำรุงรักษาทรัพย์สิน

มีความแตกต่างกันโดยระบบการควบคุมภายใน มีจำนวน 5 รายการ ที่แตกต่างกับระบบการประกันคุณภาพการศึกษา คือ มีการวางแผนและดำเนินการตามแผนในการจัดหาทรัพย์สิน โดยทำทะเบียนผู้ขายและพิจารณากำหนดราคากลาง แจ้งระบบและแผนการจัดซื้อให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องได้ทราบ

5. ด้านการเงิน ระบบการควบคุมภายใน มีจำนวน 17 รายการ ระบบการประกันคุณภาพการศึกษามีจำนวน 1 รายการ

มีความคล้ายคลึงกันโดยระบบการควบคุมภายในจำนวน 17 รายการ คล้ายคลึงกับระบบการประกันคุณภาพการศึกษามีจำนวน 1 รายการ คือทั้งสองระบบได้มีการกำหนดให้มีระบบบัญชีและการตรวจสอบภายใน

มีความแตกต่างกันโดยระบบการควบคุมภายใน ไม่มีความแตกต่างของทั้งสองระบบ คือทั้งสองระบบได้มีการกำหนดให้มีระบบบัญชีและการตรวจสอบภายใน ซึ่งนอกจากที่คณะบริหารธุรกิจได้มีการดำเนินการตามระบบบัญชีของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และเข้ารับการตรวจสอบจากหน่วยตรวจสอบภายในของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่เป็นประจำทุกปีแล้ว คณะบริหารธุรกิจยังได้มี

การจัดทำระบบการควบคุมภายในเพื่อช่วยให้การบริหารงานเป็นไปด้วยความเรียบร้อย มีแนวการปฏิบัติด้านการเงินที่ถูกต้องตามระเบียบและเผยแพร่ให้ทราบโดยทั่วกัน มีแบ่งแยกหน้าที่ระหว่างการเงินและบัญชี กำหนดให้มีการบันทึกบัญชีเป็นปัจจุบัน และให้มีการจัดทำรายงานงบการเงินของคณะบริหารธุรกิจภายในตามเวลาที่กำหนด

โดยที่การปฏิบัติงานตามระบบทั้ง 2 ระบบ คณะบริหารธุรกิจได้มีการวางระบบการปฏิบัติงานควบคุมภายในโดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อให้เกิดการปฏิบัติงาน โดยการใช้ทรัพยากรทุกประเภทให้มีประสิทธิภาพโดยประหยัด ได้ผลคุ้มค่าและบรรลุตามเป้าหมายที่ได้วางไว้ โดยถูกต้องตามระเบียบราชการ การจัดทำรายงานทางการเงินเป็นไปอย่างถูกต้อง เชื่อถือได้ ทันเวลา โดยการระบบการควบคุมภายในจะมีการปฏิบัติที่ครอบคลุมถึงการปฏิบัติงานตามระบบการประกันคุณภาพการศึกษาทั้ง 9 องค์ประกอบที่มีวัตถุประสงค์ เพื่อสร้างความพึงพอใจ (Satisfaction) และความมั่นใจ (Confidence) ให้กับผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง (Stakeholders) โดยทั้งสองระบบใช้หลักในการบริหารคุณภาพบริหารเชิงคุณภาพรวม Total Quality Management (TQM) และได้มีการปรับปรุงพัฒนาอย่างต่อเนื่องโดยใช้หลัก PDCA (Plan-Do-Check-Act)

สรุปผลการศึกษาคำชี้วัดของทั้งสองระบบ โดยมีการเปรียบเทียบดัชนีวัดผลการปฏิบัติงาน (Key Performance indicator: KPI) ของระบบการควบคุมภายใน กับ ตัวบ่งชี้คุณภาพ (Key Quality indicator: KQI) ของระบบการประกันคุณภาพการศึกษา จากการเปรียบเทียบพบว่าจะสามารถแบ่งตัวชี้วัดได้เป็น 3 ลักษณะ ได้แก่

- ความเหมือน หมายถึง เป็นตัวชี้วัดตัวเดียวกันสามารถนำไปใช้ได้ทั้ง 2 ระบบ
- ความคล้ายคลึง หมายถึง ตัวชี้วัดที่บ่งบอกวัตถุประสงค์เหมือนแต่รายละเอียดใกล้เคียงกัน
- ความแตกต่าง หมายถึง ตัวชี้วัดของแต่ละระบบไม่สามารถใช้แทนกันได้

ตาราง 52 แสดงจำนวนตัวชี้วัดและร้อยละของระบบการควบคุมภายในและการประกันคุณภาพการศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ลักษณะของตัวชี้วัด	การควบคุมภายใน		การประกันคุณภาพการศึกษา	
	จำนวนดัชนีวัดผล	ร้อยละ	จำนวนตัวบ่งชี้	ร้อยละ
1. ความเหมือน	36	44.44	36	64.29
2. ความคล้ายคลึง	6	7.41	3	5.36
3. ความแตกต่าง	39	48.15	17	30.35
รวม	81	100	56	100

การควบคุมภายในมีดัชนีวัดผลการปฏิบัติงานทั้งหมดจำนวน 81 รายการ มีความเหมือนกับการประกันคุณภาพการศึกษา จำนวน 36 ดัชนี คิดเป็น 44.44 % มีความคล้ายคลึงกับการประกันคุณภาพการศึกษาจำนวน 6 ดัชนีคิดเป็น 7.41 % มีความแตกต่างกับการประกันคุณภาพการศึกษาจำนวน 39 ดัชนี คิดเป็น 48.15 %

การประกันคุณภาพการศึกษามีตัวบ่งชี้คุณภาพทั้งหมด 56 ตัวบ่งชี้ มีความเหมือนกับการควบคุมภายในจำนวน 36 ตัวบ่งชี้ คิดเป็น 64.29 % มีความคล้ายคลึงกับการประกันคุณภาพการศึกษา จำนวน 3 ตัวบ่งชี้ คิดเป็น 5.36 % มีความแตกต่างกับการประกันคุณภาพการศึกษา จำนวน 17 ตัวบ่งชี้ คิดเป็น 30.35 %

เมื่อเปรียบเทียบกันแล้วสามารถแยกรายละเอียดได้ดังนี้

1. ด้านการจัดการ ระบบการควบคุมภายใน มีจำนวน 24 ดัชนีวัดผล ระบบการประกันคุณภาพการศึกษามีจำนวน 24 ตัวบ่งชี้คุณภาพ

ความเหมือนกัน ระบบการควบคุมภายใน มีจำนวน 15 ดัชนีวัดผล ระบบการประกันคุณภาพการศึกษามีจำนวน 15 ตัวบ่งชี้คุณภาพ คือ มีการพิจารณาร้อยละของจำนวนแผนปฏิบัติการที่ดำเนินการสำเร็จ ทางด้านการเรียนการสอนได้พิจารณาถึง ค่าเฉลี่ยคะแนนสอบเข้า ร้อยละของนักศึกษาปริญญาตรีที่พ้นสภาพเพราะผลการเรียนในปีที่หนึ่ง ค่าเฉลี่ย GPA การเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและส่งเสริมการสร้างประสบการณ์ ร้อยละของกระบวนการวิชาการที่มีการเรียนการสอนผ่านระบบคอมพิวเตอร์ ร้อยละการดำเนินงานภายใน 1 ปีของบัณฑิต ความพึงพอใจของนายจ้าง ด้านการพัฒนาคุณภาพนักศึกษาพิจารณาถึง จำนวนโครงการพัฒนาคุณภาพนักศึกษา ด้านการวิจัย พิจารณาถึง ร้อยละของงานวิจัยที่นำมาใช้ประโยชน์ นอกจากนั้นเช่น จำนวนกิจกรรมที่ให้บริการวิชาการแก่ชุมชน จำนวนกิจกรรมอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และด้านประกันคุณภาพการศึกษาพิจารณาถึง ประสิทธิภาพของการประกันคุณภาพภายใน

ความแตกต่าง ระบบการควบคุมภายใน มีจำนวน 9 ดัชนีวัดผล ระบบการประกันคุณภาพ การศึกษามีจำนวน 9 ตัวบ่งชี้คุณภาพ คือ ระบบการควบคุมภายใน พิจารณาถึงร้อยละของหน่วยงานที่มีแผนการปฏิบัติการ ร้อยละของแผนที่มีความสอดคล้องกับนโยบายและกลยุทธ์ของคณะ ความคล่องตัวในการบริหาร จำนวนงานวิจัยต่อจำนวนอาจารย์ ร้อยละของการนำผลการประเมินมา ปรับปรุง ร้อยละคอมพิวเตอร์ต่อผู้บริหาร ร้อยละของคอมพิวเตอร์มีการเชื่อมโยงเครือข่าย จำนวน หน่วยงานที่มีระบบสารสนเทศ และ ประสิทธิภาพของการควบคุมภายใน ขณะที่ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา พิจารณาถึง ร้อยละของการเรียนต่อในปีที่สอง สัดส่วนเกียรติคุณ การเรียนจบตามหลักสูตร มีการวิจัยเพื่อพัฒนากระบวนการเรียนรู้ จำนวนวิทยานิพนธ์ งานวิจัยที่พิมพ์เผยแพร่ การพัฒนาและสร้างมาตรฐานศิลปวัฒนธรรม และ ระบบและกลไกในการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง

2. ด้านงบประมาณ ระบบการควบคุมภายใน มีจำนวน 25 ดัชนีวัดผล ระบบการประกันคุณภาพการศึกษามีจำนวน 18 ตัวบ่งชี้คุณภาพ

มีความเหมือนกันของทั้งสองระบบจำนวน 11 ดัชนีวัดผล และมีความคล้ายคลึงกันของระบบการควบคุมภายในจำนวน 2 ดัชนีวัดผลที่มีความคล้ายคลึงกับระบบการประกันคุณภาพการศึกษาจำนวน 1 ตัวบ่งชี้คุณภาพ คือมีการพิจารณา ร้อยละของรายได้งานวิจัยที่เพิ่มขึ้น การจัดสรรงบประมาณสำหรับพัฒนาคุณภาพนักศึกษา ห้องสมุดและศูนย์สารสนเทศ ร้อยละงบประมาณด้านการบริการวิชาการแก่ชุมชน งานวิจัย งานทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ร้อยละของเงินเดือน ร้อยละของเงินเหลือจ่ายทั้งงบประมาณรายได้และงบประมาณแผ่นดิน

ความแตกต่าง ระบบการควบคุมภายใน มีจำนวน 13 ดัชนีวัดผล ระบบการประกันคุณภาพการศึกษามีจำนวน 6 ตัวบ่งชี้คุณภาพ คือ ระบบการควบคุมภายในพิจารณาถึง ร้อยละของรายได้จากค่าธรรมเนียม การบริการวิชาการ รายได้อื่นๆที่เพิ่มขึ้น ร้อยละของการจัดสรรงบประมาณที่สอดคล้องกับพันธกิจของคณะ ร้อยละการจัดสรรงบประมาณและการใช้งบประมาณด้านการเรียนการสอน การวิจัย การบริการวิชาการแก่ชุมชน การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ร้อยละของรายงานงบประมาณที่ตรงกับความต้องการของผู้บริหารและร้อยละของโครงการที่นำผลการประเมินด้านงบประมาณมาปรับปรุง

3. ด้านบุคลากร ระบบการควบคุมภายใน มีจำนวน 14 ดัชนีวัดผล ระบบการประกันคุณภาพการศึกษามีจำนวน 8 ตัวบ่งชี้คุณภาพ

ความเหมือนกันของทั้งสองระบบจำนวน 6 ดัชนีวัดผล และมีความคล้ายคลึงกันของระบบการควบคุมภายในจำนวน 4 ดัชนีวัดผล ที่มีความคล้ายคลึงกับระบบการประกันคุณภาพการศึกษามีจำนวน 2 ตัวบ่งชี้คุณภาพ คือ มีการพิจารณา อาจารย์ประจำต่อจำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า

สัดส่วนคุณวุฒิอาจารย์ สัดส่วนตำแหน่งทางวิชาการ จำนวนครั้งการเป็นวิทยากรและกรรมการวิชาชีพให้กับหน่วยงานภายนอก ร้อยละความพึงพอใจของนักศึกษาต่อประสิทธิภาพการสอนของอาจารย์ จำนวนครั้งการเข้ารับการพัฒนาและความพึงพอใจต่อสภาพการทำงานของสายวิชาการและสายปฏิบัติการ

ความแตกต่างระบบการควบคุมภายใน มีจำนวน 4 ดัชนีวัดผล คือ ระบบการควบคุมภายในพิจารณา จำนวนข้อร้องเรียนเกี่ยวกับการคัดเลือกบุคลากร ร้อยละของงานที่มีการทำ Job description ร้อยละของความเหมาะสมในการปฏิบัติงานของบุคลากรสายปฏิบัติการ จำนวนโครงการที่คณะจัดให้มีการพัฒนาบุคลากร ในขณะที่ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาไม่มีการกำหนดตัวบ่งชี้คุณภาพ

4. ด้านทรัพย์สิน ระบบการควบคุมภายใน มีจำนวน 12 ดัชนีวัดผล ระบบการประกันคุณภาพการศึกษามีจำนวน 6 ตัวบ่งชี้คุณภาพ

ความเหมือน ระบบการควบคุมภายใน มีจำนวน 4 ดัชนีวัดผล ระบบการประกันคุณภาพการศึกษามีจำนวน 4 ตัวบ่งชี้คุณภาพ คือ มีการพิจารณาถึง จำนวนอาจารย์ต่อคอมพิวเตอร์ที่เชื่อมโยงเครือข่าย จำนวนคอมพิวเตอร์ต่อนักศึกษา ร้อยละของการใช้ทรัพย์สิน

ความแตกต่าง ระบบการควบคุมภายใน มีจำนวน 8 ดัชนีวัดผล ระบบการประกันคุณภาพการศึกษามีจำนวน 2 ตัวบ่งชี้คุณภาพ คือ ระบบการควบคุมภายในพิจารณาถึง การมีแผนและปฏิบัติตามแผนในการจัดหาทรัพย์สิน และการมีแผนและมีการประเมินในการปฏิบัติงานและประสิทธิภาพในการดูแล/ใช้งาน/เก็บรักษา/จำหน่ายทรัพย์สิน ร้อยละของทรัพย์สินที่อยู่ในสภาพใช้งานได้

5. ด้านการเงิน ระบบการควบคุมภายใน มีจำนวน 5 ดัชนีวัดผล ระบบการประกันคุณภาพการศึกษามีไม่มีการกำหนดตัวบ่งชี้คุณภาพ

ความเหมือน ทั้งสองระบบไม่มีความเหมือนกันเพราะ ระบบการควบคุมภายในมีจำนวน 5 ดัชนีวัดผล ในขณะที่ระบบการประกันคุณภาพการศึกษามีไม่มีการกำหนดตัวบ่งชี้คุณภาพ

ความแตกต่างระบบการควบคุมภายใน มีจำนวน 5 ดัชนีวัดผล ระบบการประกันคุณภาพการศึกษามีไม่มีการกำหนดตัวบ่งชี้คุณภาพ คือ ร้อยละของการปฏิบัติตามระเบียบด้านการเงิน ร้อยละของการบันทึกบัญชีที่ถูกต้อง การบันทึกบัญชีภายในวันทำการ การปฏิบัติงานตามระบบการควบคุมภายใน และ งบการเงินออกทันเวลา

ดัชนีวัดผลการปฏิบัติงาน (Key Performance indicator: KPI) ของ ระบบการควบคุมภายในกำหนดเพื่อให้ทราบสภาพการณ์ของคณะบริหารธุรกิจมีความเสี่ยงหรือไม่เพื่อจะได้นำมา

ปรับปรุงกิจกรรมการควบคุมภายในต่อไป ตัวบ่งชี้คุณภาพ (Key Quality indicator: KQI) ของระบบการประกันคุณภาพการศึกษากำหนดเพื่อให้ทราบถึงการพัฒนาทางด้านคุณภาพการศึกษามีการพัฒนาหรือไม่

จากผลการศึกษาดังกล่าวทำให้ทราบแนวทางการปฏิบัติและดัชนีชี้วัดที่มีความเหมือนหรือต่างกันซึ่งสามารถนำมาพัฒนาการทำงานให้เกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น สามารถออกแบบรายงานทางการเงินและการจัดการที่สามารถตอบสนองความต้องการของข้อมูลเพื่อใช้ในการประเมินผลของทั้งสองระบบ

ข้อเสนอแนะจากการศึกษา

1. จากการศึกษาเปรียบเทียบการปฏิบัติงานตามระบบการควบคุมภายในกับระบบการประกันคุณภาพการศึกษา คณะบริหารธุรกิจ ทำให้ทราบถึงแนวทางการปฏิบัติงานและตัวชี้วัดของทั้งสองระบบคณะบริหารธุรกิจและผู้เกี่ยวข้องควรจะไปปรับใช้โดยสร้างระบบงานเพื่อให้แนวปฏิบัติเป็นไปในทิศทางเดียวกันเพื่อการปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพมากขึ้น
2. สามารถใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติและประเมินผลการควบคุมภายในของหน่วยงานอื่นในมหาวิทยาลัยต่อไป